COLOCVIU STRATEGIC

UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I"
CENTRUL DE STUDII STRATEGICE DE APĂRARE ŞI SECURITATE

Nr. 7
2009

CONSIDERAȚII PRIVIND CONCEPTUL DE STRUCTURĂ MILITARĂ PERFORMANTĂ

Colonel Ionel IRIMIA

CONCLUZII:

- ***Mediul operațional în care acționează acum forțele militare este complex, dinamic şi incert. Pentru a răspunde în mod adecvat la condițiile de mediu, structurile organizatorice militare trebuie să fie flexibile şi adaptabile, două dintre caracteristicile de bază ale unei structuri performante. Forțele militare investesc tot mai mult în tehnologia informației (IT), în speranța că aceasta va facilita schimbările fundamentale în structura organizatorică, necesare pentru a genera îmbunătățirile în flexibilitate, adaptabilitate şi eficacitatea misiunii.***
- ***Creşteri importante în performanța structurilor militare pot fi realizate prin interconectarea în rețea a elementelor forței, care îmbunătățesc distribuirea informațiilor şi conduc la intensificarea calității acestora, cunoaşterea situației particulare, colaborare, sustenabilitate şi viteză de comandă. Totuşi, convingerea în puterea de transformare a IT trebuie să fie bazată pe o bună înțelegere a modalităților prin care IT influențează structurile organizatorice.***
- ***Principalele elemente care stau la baza construcției unei structuri organizatorice sunt mecanismele de coordonare şi parametrii de proiectare. De asemenea, construcția este influențată de o gamă largă de factori de contingență, care determină structurarea organizațiilor în moduri particulare.***

1. CONFIGURAȚIA STRUCTURALĂ A UNUI COMANDAMENT OPERAȚIONAL ÎNTRUNIT

Configurațiile structurale simple. Prin combinarea mecanismelor de coordonare, parametrilor de proiectare şi factorilor de contingență, specialiştii în domeniu au realizat cinci configurații structurale simple: *structura simplă, structura birocratică mecanică, structura birocratică specializată, structura distribuită şi adhocrația (vezi Tabelul 1).* Caracteristica definitorie pentru fiecare din aceste structuri este dată de unul din cele cinci mecanisme de coordonare. De exemplu, în cazul unei structuri simple, mecanismul principal de coordonare este conducerea directă, coordonarea dintre personal fiind controlată, în mare măsură, de manager. Pentru structura birocratică mecanică, standardizarea proceselor de muncă este cel

mai predominant mecanism pentru realizarea coordonării dintre personal şi elementele constitutive ale structurii, şi aşa mai departe pentru fiecare dintre structuri.

Deşi fiecare structură este definită de un mecanism principal de coordonare, celelalte mecanisme de coordonare vor fi şi ele angajate într-o anumită măsură. În plus, fiecare structură poate fi caracterizată în funcție de diferiți parametri de proiectare şi factori de contingență. Este important de subliniat că o organizație nu poate fi descrisă în mod efectiv folosind numai una din cele cinci configurații. În schimb, este util să se considere cele cinci configurații ca delimitând domeniul conceptual în cadrul căruia poate fi descrisă o organizație.

În *Tabelul 2* sunt prezentate mecanismele principale de coordonare, parametrii de proiectare şi factorii de contingență pentru un comandament operațional întrunit actual. Mecanismul de coordonare principal este reprezentat de standardizarea deprinderilor. O structură J din cadrul unui comandament NATO este încadrată cu personal, care, de regulă, are experiență pe domenii funcționale, ca de exemplu, informații (J2) sau logistică (J4). Standardizarea produselor este de asemenea prezentă, însă, nu se specifică în detaliu obiectivele care trebuie realizate. Comandantul comandamentului, răspunzând la o cerință specifică generală a eşalonului superior, parcurge activitățile specifice proceselor de planificare şi conducere a operațiilor.

Referitor la parametrii de proiectare, personalul din cadrul unui comandament întrunit are un anumit grad de specializare a postului pe orizontală şi verticală şi un control limitat asupra activității personale. Activitatea de pregătire specifică postului este considerabilă, totuşi, îndoctrinarea la nivelul comandamentului întrunit este destul de limitată. Structura este în mod esențial funcțională, fiind o structură organizată pe J. Sistemul de planificare şi control este manifestat în mod clar prin faptul că planurile sau produsele cerute de la diferite structuri/-grupuri din cadrul comandamentului întrunit sunt specificate. De exemplu, un comandant are nevoi de informare foarte detaliate, iar briefing-ul de informare al comandantului este asigurat de un grup complex. Dacă un grup eşuează să furnizeze informațiile adecvate, sistemul de control (în forma feedback-ului de la comandant la subordonați) garantează că informațiile solicitate sunt asigurate în viitor.

Un comandament întrunit foloseşte, într-o oarecare măsură, instrumentele de legătură, precum posturile de legătură şi comitetele/comisiile permanente. Proiectarea sistemului de luare a deciziei în cadrul unui comandament întrunit vizează descentralizarea verticală şi orizontală limitată. Puterea asupra procesului de luare a deciziei este, în mare măsură, investită în comandant, iar managerii neesențiali şi personalul au o oarecare influență şi control asupra anumitor procese de decizie însă nu asupra luării deciziilor.

O varietate de factori de contingență influențează proiectarea unui comandament întrunit de nivel operațional: *vechimea organizației, complexitatea IT, mediul şi controlul extern.* În marea majoritate a statelor membre NATO, un asemenea comandament reprezintă o componentă organizatorică relativ nouă a forțelor armate.

Tehnologia informației în cadrul unui comandament modern devine din ce în ce mai complexă, cu unele grade ale automatizării de birou, şi unele alimentări cu informații şi date geo-spațiale. În context NATO, managerii şi personalul care întrețin aceste sisteme au o influență considerabilă asupra deciziilor legate de selectarea, implementarea, integrarea, şi modificarea acestor sisteme. Mai mult decât atât, datorită conexiunilor strânse ale unora dintre aceste sisteme cu procesele organizaționale, aceşti specialişti de sistem au şi ei o influență în astfel de procese. Această conexiune strânsă poate fi văzută în evoluția practicilor şi proceselor în răspuns la noile tehnologii. De exemplu, schimbările în practicile de management al informațiilor în cadrul comandamentului operațional întrunit specific NATO, au avut loc ca urmare a introducerii unui sistem de management al documentelor electronice. De asemenea, aceasta a condus la crearea unui post de manager de informații în aceste comandamente. Personalul care ocupă acest post este responsabil pentru facilitarea dezvoltării unei structuri de management a informației (IM) eficiente prin folosirea IT adecvate şi prin susținerea politicilor, proceselor, practicilor şi posturilor.

Mediul operațional este un alt factor de contingență care influențează proiectarea comandamentului. Situația generală a mediului operațional asociată cu un comandament operațional întrunit este adesea complexă. Comandamentul trebuie să conducă diferite operații simultane, care îşi pot modifica caracteristicile inițiale. Schimbările din mediul operațional, care conduc la noi caracteristici, sunt adesea imposibil de prevăzut. Asemenea condiții de mediu sugerează o structură organică ca fiind cea mai adecvată. În contrast, controlul extern din partea guvernului şi comandamentului de la nivelul superior împinge comandamentul operațional întrunit spre a fi mai centralizat şi formalizat în structura sa.

Guvernele îşi dezvoltă forțele militare pentru a le permite să-şi impună voința națională asupra altora. De aceea, este important pentru un guvern să rețină un control considerabil asupra forțelor militare. Aceasta se realizează prin comandanții de la nivelurile superioare, care trebuie să fie responsabili pentru acțiunile lor, şi prin impunerea unor standarde clar definite, care are ca

Colonel Ionel IRIMIA este doctorand al Universității Naționale de Apărare „Carol I" în domeniul „Științe militare". Arealul său major de interes este evoluția fenomenului militar, sub toate formele şi modalitățile sale.

efect centralizarea şi formalizarea comportamentului organizaţiilor militare.

Luând în considerare perspectiva celor cinci configuraţii structurale simple (vezi *Tabelul 1*), dimensiunile esenţiale ale unui comandament operaţional (vezi *Tabelul 2*) pot fi văzute ca o combinaţie între elementele unei structuri birocratice specializate (standardizarea deprinderilor şi instruire considerabilă), elementele unei structuri divizate (standardizarea produselor şi descentralizare verticală limitată) şi elementele unei structuri birocratice mecanice (control extern, unele specializări ale posturilor/ activităţilor/sarcinilor, grupare funcţională şi descentralizare orizontală limitată).

	Mecanisme de coordonare	**Parametri de proiectare**	**Factori de contingenţă**
Structura simplă	Conducerea directă	Centralizare; structură organică	Structură tânără, mică, simplă; sistem tehnic nesofisticat; mediu dinamic.
Structura birocratică mecanică	Standardizarea proceselor de muncă	Comportament formalizat; specializare a posturilor pe verticală şi orizontală; grupare funcţională (de regulă); dimensiune mare a unităţii care operează; centralizare verticală şi descentralizare orizontală limitată.	Structură veche, mare, simplă, ordonată, adaptată la cerinţe şi condiţii; control extern; sistem tehnic neautomat; mediu stabil;
Structura birocratică specializată	Standardizarea deprinderilor	Instruire/pregătire; specializarea activităţilor/posturilor pe orizontală; descentralizare verticală şi orizontală.	Structură complexă; sistem tehnic neadaptat, sofisticat; mediu complex, stabil.
Structura divizată	Standardizarea produselor	Gruparea pieţei; sistem de control performant; descentralizare verticală limitată.	Structură veche, mare; pieţe diversificate (pentru produse sau servicii); nevoi de putere pentru managerii de mijloc.
Adhocraţia	Adaptarea interactivă	Elemente de legătură; structură organică; descentralizare selectivă; specializarea sarcinilor/activităţii pe orizontală; instruire/pregătire; gruparea funcţională şi de piaţă simultană.	Structură tânără; sistem tehnic sofisticat şi adesea automat; mediu complex, dinamic.

***Tabelul 1.* Configuraţii structurale simple**

	Mecanisme de coordonare	**Parametri de proiectare**	**Factori de contingenţă**
Comandament operaţional întrunit	Standardizarea deprinderilor; un anumit grad de standardizare a produselor	Un anumit grad de specializare a sarcinilor/activităţilor pe orizontală şi verticală; instruire /pregătire considerabilă cu privire la activitatea/munca desfăşurată; îndoctrinare limitată; grupare funcţională (de regulă); planificare şi control semnificative; unele mecanisme/ instrumente de legătură (posturi de legătură, comitete/ comisii permanente); descentralizare verticală şi orizontală limitată.	Organizaţie nouă; sistem tehnic sofisticat şi automat din ce în ce mai mult; control extern (atât de la nivelul strategic, cât şi de la nivelul structurilor care asigură forţele); mediu complex, dinamic.

***Tabelul 2.* Dimensiunile esenţiale ale unui comandament operaţional întrunit**

2. IMPLICAŢIILE IT PENTRU UN COMANDAMENT OPERAŢIONAL ÎNTRUNIT VIITOR

IT are implicaţii semnificative pentru structurile organizaţionale viitoare. În *Tabelul 3* sunt sintetizate unele din posibilele implicaţii ale IT pentru un comandament operaţional întrunit. Caracteristicile care diferă de punctele de vedere actuale sunt evidenţiate în *italic.* Mecanismele de coordonare principale la nivelul unui comandament operaţional întrunit actual sunt standardizarea deprinderilor şi produselor. În baza capabilităţilor asigurate de IT, standardizarea deprinderilor este extinsă prin deprinderile susţinute de sistem. Deprinderile susţinute de sistem se referă la capacitatea computerelor de a îmbunătăţi calitatea muncii specializate prin augmentarea memoriei şi procesarea informaţiilor, prin memoria artificială (AM), inteligenţa artificială (AI) şi sistemele de cunoaştere implementate.

Asemenea sisteme au potenţialul de a îmbunătăţi în mod semnificativ productivitatea personală şi de a creşte orizontul şi gama sarcinilor care pot fi executate de personal. Totuşi, în domeniul militar, multe roluri şi funcţii vor continua să se bazeze pe acele caracteristici umane dificil de reprodus sau reprezentat în cadrul unui sistem de computere.

	Mecanisme de coordonare	**Parametri de proiectare**	**Factori de contingență**
Comandament operațional întrunit viitor	Standardizarea deprinderilor; un anumit grad de standardizare a produselor *cu dezvoltarea deprinderilor sprijinite de sistem și unele coordonări implicite prin baza de date.*	Un anumit grad de specializare a posturilor/sarcinilor/activităților pe orizontală și verticală; Instruire/pregătire considerabilă, specifică postului, dar îndoctrinare limitată; *posibile schimbări către grupurile bazate pe proiect; planificare și control intensificate*; unele mecanisme/instrumente de legătură (posturi de legătură și comitete /comisii permanente), descentralizare pe verticală limitată; *descentralizare pe orizontală crescută.*	Organizație *relativ nouă*; *folosirea experimentată și extinsă, din ce în ce mai mult a bazelor de date, AI, AM și CSCW;* control extern (atât de la nivelul strategic cât și de la nivelul structurilor care asigură forțele); mediu complex, dinamic.

***Tabelul 3.* Implicațiile IT pentru un comandament operațional întrunit**

Un exemplu de standardizare a produselor în context militar îl reprezintă ordinul comandantului prin care se comunică intenția sa comandanților subordonați, și care, în termeni largi, specifică rezultatele dorite.

Coordonarea implicită *(prin baza de date)* facilitează comunicarea intenției prin utilizarea IT. Înțelegerea intenției unui ordin depinde atât de sensul explicit concretizat în ordin, cât și de înțelegerea implicită distribuită între comandanți, derivată din experiențele comune, îndoctrinare și cultură organizațională. De aceea, aceasta poate fi văzută ca reprezentând o formă de coordonare implicită, fiind mai mult decât o distribuire a bazei de informații comune, comandanții împărțind și ei un sistem de valori comune, cultură și cunoștințe de fond.

Capacitatea tehnologiei de a facilita coordonarea implicită a înțelegerii este posibil să fie foarte limitată. Acolo unde aspectele intenției sunt caracterizate de informații bine structurate, coordonarea implicită (prin baza de date) ar putea genera unele îmbunătățiri. Standardizarea produselor, permisă de extinderea IT, poate fi considerată, într-o anumită măsură, drept coordonare implicită (prin baza de date).

Coordonarea implicită (prin baza de date) presupune distribuirea informațiilor comune prin intermediul unei baze de date, care facilitează coordonarea fără comunicarea umană. Cel mai elocvent exemplu al coordonării implicite este dezvoltarea unei imagini operaționale comune (common operational picture - COP), pentru a facilita distribuirea cunoașterii situației. Pentru realizarea acestui obiectiv, în ultimii ani, au fost făcuți pași importanți. Totuși, pentru ca personalul să acționeze pe baza informațiilor asigurate de COP într-un mod coordonat, sunt necesare schimbări semnificative în doctrină, cultură militară, procese și structuri organizatorice. Chiar dacă sunt făcute asemenea schimbări, cunoașterea situației este foarte mult dependentă de ceea ce oamenii aduc cu ei în termeni de experiență, cunoștințe generale etc. De aceea, va fi necesar ca personalul să se adapteze interactiv în continuare, pentru a rezolva problemele care nu pot fi bine structurate și regularizate.

Două dintre mecanismele de coordonare de bază – *standardizarea deprinderilor și produselor* – sunt văzute ca mecanisme de coordonare principale pentru un comandament operațional întrunit. Totuși, și celelalte trei mecanisme de coordonare de bază – *adaptarea interactivă, conducerea directă și standardizarea proceselor de muncă* – sunt utilizate. De aceea, considerentele vor fi luate în calcul cu privire la extinderea permisă de IT asociată cu fiecare dintre aceste mecanisme în contextul unui comandament întrunit. Extinderea IT pentru *adaptarea interactivă* este deja *coordonarea implicită (prin baza de date)*, care a fost discutată anterior. *Conducerea directă* este extinsă prin *conducerea susținută de sistem*, iar *standardizarea proceselor de muncă* este extinderea prin *sarcinile curente programate* și *hiperautomatizare*. Extinderea sistemelor de computere conectate în rețea din cadrul unui comandament întrunit asigură un mijloc pentru manageri de a îmbunătăți culegerea, stocarea și diseminarea informațiilor, făcând posibilă conducerea susținută de sistem. De exemplu, managerii de la nivelurile superioare au capacitatea de a asigura ordine și îndrumări la un număr mare de personal dispersat geografic prin intermediul poștei electronice.

Capacitatea managerilor de a asigura subordonaților îndrumări detaliate și creșterea numărului de sarcini și subordonați care pot fi monitorizate și controlate poate să conducă la centralizare și control crescute asupra luării deciziei. În particular, este posibil ca sistemele ce sprijină conducerea să reducă autonomia subordonaților și libertatea lor de acțiune.

De asemenea, monitorizarea crescută a subordonaților poate să conducă la descreșterea încrederii și moralului organizației. Aceasta ar putea să slăbească capacitatea forțelor de realiza auto-organizarea eficientă, care este o caracteristică importantă a unei capabilități de război bazat pe rețea (NCW).

Sarcinile curente programate, care, de regulă, sunt simple reprezentări ale sarcinilor curente bazate pe computer, pot să îmbunătățească semnificativ managementul și procesarea informațiilor structurate și cantitative. Personalul din comandament care, în mod curent, execută sarcini de rutină, de exemplu, introdu-

cerea datelor într-un sistem sau transferul datelor între sisteme, nu va mai fi necesar. Realizarea acestui lucru este posibilă prin creşterea gradului de centralizare a bazelor de date, şi îmbunătăţirea interoperabilităţii dintre sisteme. Introducerea managementului logistic centralizat şi a sistemelor de vizibilitate în tranzit ar trebui să reducă numărul personalului de logistică necesar într-un comandament, datorită automatizării multor sarcini de culegere şi procesare a informaţiilor.

Hiperautomatizarea este similară sarcinilor curente programate în ilustrarea automatizării bazate pe computer. Totuşi, hiperautomatizarea cuprinde o gamă largă a sarcinilor curente şi proceselor. În exemplul de mai sus, cu privire la reducerea numărului de personal de logistică, nu este suficient să se automatizeze sarcinile simple pentru a realiza reduceri de personal semnificative. Vor fi necesare eforturi considerabile pentru a înţelege întregul proces de management logistic şi cum interacţionează acesta cu restul organizaţiei. De exemplu, există preocupări pentru a integra sistemele de informaţii logistice disparate şi de a face schimbări în toate procesele logistice pentru a beneficia de această integrare de sisteme îmbunătăţită. Demersul este extrem de complex şi dificil, însă se preconizează o îmbunătăţire atât cu privire la eficienţa cât şi viteza de reacţie a funcţiilor logisticii.

În termeni ai parametrilor de proiectare, dată fiind natura specializată şi managerială a multora dintre sarcinile din cadrul comandamentului, este greu de crezut că IT va avea un impact semnificativ asupra nivelurilor existente de specializare a posturilor şi sarcinilor. Totuşi, este posibil să existe o tendinţă de îndepărtare de la structura funcţională pe J, specifică unui comandament NATO, către grupări bazate mai mult pe proiecte. Datorită procesului de culegere îmbunătăţit şi disponibilităţii crescute a informaţiilor, sistemele de planificare şi control vor deveni mai complexe şi mai larg răspândite. Descentralizarea verticală limitată este puţin probabil să se schimbe în mod semnificativ în comandamentul întrunit, cu excepţia faptului că, pe măsură ce numărul personalului scade, atribuţiile unor posturi vor creşte în responsabilitate şi autoritate. Influenţa personalului fără atribuţii manageriale asupra proceselor de luare a deciziei va creşte, în mod particular a personalului din domeniile de sprijin, proiectare şi dezvoltare a sistemelor informaţionale. Proiectanţii de structuri organizatorice pot deveni mai influenţi datorită importanţei rolului lor în administrarea şi evoluţia aranjamentelor structurale fundamentale şi proceselor din cadrul comandamentului.

Factorii de contingenţă vor rămâne în mod esenţial aşa cum sunt în mod curent, cu excepţia unor categorii particulare de sisteme bazate pe computere, care vor fi mai clare. Asemenea categorii de sisteme includ bazele de date, inteligenţa artificială, memoria artificială şi instrumentele de muncă colective susţinute de computer. De asemenea, comandamentul operaţional întrunit va fi mai matur, ce ar putea avea drept rezultat ca unele funcţii, activităţi şi procese să fie mai formalizate. Crearea posturilor de manageri de informaţie în comandamentele întrunite este un exemplu în acest sens.

3. CARACTERISTICILE UNUI COMANDAMENT OPERAŢIONAL ÎNTRUNIT ÎN 2015

Contribuţia potenţială a IT la îmbunătăţirea performanţei unui comandament operaţional întrunit viitor a fost specificată anterior în termeni mari. În continuare vor fi prezentate o serie de anticipări cu privire la modul în care un comandament operaţional întrunit va fi augmentat de IT şi posibilele implicaţii asupra resurselor umane şi structurale. Specialiştii în domeniu anticipează că:

a) Munca specializată şi managerială a personalului comandamentului şi comandanţilor va continua să se bazeze considerabil pe acele caracteristici şi capabilităţi umane care sunt dificil de reprodus sau implementat într-un sistem de computere. Cu toate acestea, ei vor fi mai eficienţi în executarea activităţilor datorită sprijinului asigurat de sistemele de computere din ce în ce mai complexe care augmentează memoria umană, gândirea şi luarea deciziei. Răspândirea pe scară largă a instrumentelor de muncă colective susţinute de computer va permite utilizatorilor comunicări mai bogate. Totuşi, contactul personal şi comunicările informale în cadrul comandamentului vor rămâne o parte foarte importantă a activităţii personalului.

b) Sarcinile curente programate, hiperautomatizarea şi coordonarea implicită, susţinute de numărul crescut de baze de date centralizate şi interoperabilitatea îmbunătăţită a sistemelor, vor deveni mai răspândite în comandamentele militare, cu unele reduceri de posturi care, în mod curent, execută sarcini de rutină. Totuşi, pentru posturile care necesită experienţă profesională şi/sau managerială vastă, asemenea sisteme nu vor conduce la reduceri semnificative, datorită dificultăţilor în captarea explicită a cunoştinţelor subînţelese, care sunt o componentă importantă a muncii eficiente în aceste domenii.

c) Pentru a exploata în mod eficient perfecţionările şi dezvoltările continue în IT, organismul militar va apela la specialişti din domeniul ingineriei şi proiectării organizaţionale, care vor participa la administrarea şi dezvoltarea atât a manifestărilor umane cât şi software ale structurilor şi proceselor organizaţionale. Aceasta va

conduce la dezvoltarea unor posturi noi în cadrul comandamentului. Aceşti specialişti de proiectare socio-tehnici vor asigura sprijin managementului în dezvoltarea proiectelor de structuri noi sau modificate şi vor asigura asistenţă în administrarea implementării schimbărilor. Dată fiind natura complexă şi dinamică a mediului operaţional, nevoia pentru reproiectarea structurilor militare va fi continuă.

d) Pe măsură ce sarcinile, activităţile curente şi procesele devin augmentate sau înlocuite de IT, software care controlează aceste sisteme va ajunge să personifice din ce în ce mai mult anumite structuri şi procese. Aceste structuri şi procese vor fi legate în mare de susţinerea funcţiilor. De exemplu, identificarea şi managementul cerinţelor de logistică a forţelor desfăşurate vor fi intensificate de sistemele care automatizează anumite părţi ale procesului, cum ar fi completarea anumitor clase de stocuri şi menţinerea vizibilităţii bunurilor în tranzit. Alte domenii de sprijin care vor beneficia de progresele în IT includ sprijinul asigurat de sistemele informaţionale şi managementul de personal. Structurile esenţiale şi procesele legate de lupta armată vor continua să se bazeze considerabil pe metodele şi organizările experimentate şi testate.

e) Pentru anumite tipuri de operaţii, cum sunt cele cu un profil politic înalt sau cele care folosesc forţe relativ reduse, un comandament operaţional întrunit va fi mai uşor lăsat pe planul doi, datorită capabilităţii îmbunătăţite a comandamentului de la nivelul strategic de a comanda şi controla forţele. Totuşi, un comandament întrunit va continua să fie un mecanism important pentru coordonarea eforturilor forţelor asigurate de diferite structuri.

f) Într-un comandament operaţional întrunit, matricea structurilor va fi angajată pentru a face faţă priorităţilor strategice multiple. Pentru a păstra identitatea şi expertiza profesională, este posibil ca personalul să fie grupat în continuare în funcţie de competenţa profesională sau în funcţie de scopuri, roluri şi activităţi. Totuşi, structura pe J, specifică NATO, care reprezintă o organizare funcţională a personalului, nu va mai fi dimensiunea principală pentru descrierea structurii. În schimb, personalul va fi organizat în echipe de proiect sau module.

În prezent, asemenea echipe sunt plasate împreună în număr mare, însă progresele în tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor vor permite operaţionalizarea şi distribuirea echipelor (membrilor acestora) cu viteză şi flexibilitate mai mari pentru a face faţă nevoilor unice ale unor operaţii particulare. Fluxul şi managementul informaţiilor dintre module, precum şi suplimentarea sau îndepărtarea modulelor pentru a face faţă unor cerinţe operaţionale particulare, vor fi facilitate de folosirea unei arhitecturi intermediare de tipul „conectează-te şi acţionează”. O asemenea capabilitate va reduce considerabil, însă, nu va elimina, nevoia de plasare împreună a personalului care augmentează comandamentul, lucru care se întâmplă atunci când un comandament întrunit fix este augmentat pentru a face faţă unei cerinţe importante. În contextul unui comandament întrunit desfăşurat, această abordare modulară va facilita o oarecare reducere a personalului de comandament necesar în zona de operaţii.

PROPUNERI:

- ***Creşterea gradului de centralizare a bazelor de date şi îmbunătăţirea interoperabilităţii dintre sisteme.***
- ***Introducerea managementului logistic centralizat şi a sistemelor de vizibilitate în tranzit, pentru a reduce numărul personalului de logistică necesar într-un comandament datorită automatizării multor sarcini de culegere şi procesare a informaţiilor.***

COLOCVIU STRATEGIC este o publicaţie a Centrului de Studii Strategice de Apărare şi Securitate ce include rezumate ale temelor de cercetare ştiinţifică, conferinţelor, simpozioanelor, seminariilor, meselor rotunde, opinii şi puncte de vedere ale unor personalităţi de marcă din armată şi societate, din ţară şi străinătate, implicate în cercetarea ştiinţifică din domeniul securităţii.

Publicaţie realizată cu sprijinul Editurii şi Tipografiei Universităţii Naţionale de Apărare „Carol I”
Tehnoredactare computerizată: Mirela ATANASIU
Supliment al revistei *IMPACT STRATEGIC*
ISSN: 1582-6511; B: 0162/1178/2009

Centrul de Studii Strategice de Apărare şi Securitate
Şos. Panduri, nr. 68-72, Sector 5, Bucureşti
Telefon: 021.319.56.04, Fax 021.319.55.93
e-mail: cssas@unap.ro
http//:cssas.unap.ro